

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 021294 19 Кж
Бања Лука, 22.10.2019. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог И.Г. због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске одлучујући о жалби његовог браниоца изјављеној на пресуду Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 021294 18 К од 28.02.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 22.10.2019. године, у присуству оптуженог и његовог браниоца адвоката М.М., а у одсуству републичког јавног тужиоца, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог И.Г. и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 021294 18 К од 28.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 021294 18 К од 28.02.2019. године оглашен је кривим оптужени И.Г. због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), осуђен на казну затвора у трајању од 2 (двје) године, изречена мјера безбједности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 3 (три) године и обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Против ове пресуде жалбу је благовремено изјавио његов бранилац М.М., адвокат из М.Г., због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се жалба уважи и изрекне казна у краћем трајању.

Одговор на жалбу није поднесен.

Пошто је у смислу члана 320. ЗКП РС испитао побијану пресуду у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из следећих разлога:

Пажљивом анализом побијане пресуде у правцу жалбених приговора браниоца оптуженог овај суд није нашао да је првостепени суд погрешно одмјерио изречену казну затвора, као што то жалба сугерише. Оглашавајући оптуженог кривим суд је утврдио све околности од којих зависи врста и висина

казне и оне су правилном оцјеном оствариле утицај на изречену казну затвора. Управо казном затвора у трајању од двије године и по мишљењу овог суда у конкретном случају оствариће се законом прописана сврха кажњавања. Овдје треба цијенити да је због угрожавања саобраћаја од стране оптуженог наступила смрт два лица, што је више него што се законом тражи за овај облик кривичног дјела, да је алкохолисаност значајно превазишла концентрацију која се минимално захтијева за постојање умишљаја, а у том контексту све олакшавајуће околности, цијенећи да првостепени суд као једну од њих погрешно узима да је оптужени млађе пунољетно лице што он тада није био, се одражавају у довољној мјери у свјетлу изречене казне за ово кривично дјело. Све оно што жалба потенцира јесте или већ цијењено или не може код оваквог стања ствари довести до блажег кажњавања којим би се остварили захтјеви специјалне али и генералне превенције. Овај суд зато налази да је залагање жалбе браниоца за блажим кажњавањем неосновано.

Из наведених разлога ваљало је на основу члана 327. ЗКП РС жалбу одбити као неосновану и првостепену пресуду потврдити.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић